

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 4. szám

2002. ÁPRILIS

Kő

*Jól göngyöljétek lepedőbe,
ki ne jusson a levegőre,
nagy követ tegyetek elébe,
elő ne jöjjön újból élve.*

*Pecsétet tegyetek a köre,
tanácsos őrizkedni tőle,
őrség álljon a kő elébe,
elő ne jöjjön újból élve.*

*Legyen eltemetve örökké,
nevét se említsétek többé,
kiömlött már a szíve vére,
elő ne jöjjön újból élve.*

*Főpapok és nép vénei,
hiába nehéz a kő,
a hajnal föl fog fényleni,
ha eljön az idő!*

*Megöltétek az élet Urát,
de fénye ragyog a sírkövön át
és élni fog, élni fog ő.*

*Sejtitek-e a sírok nyitját?
Sejtitek-e a húsvét titkát?
Pecsétnek, kőnek haszna nincsen,
hatalmasabb az élő Isten!*

*Mi haszna kő, mi haszna őrség,
minden zárat nevetve tör szét,
feltöri a halál pecsétjét,
nem tartja fogva a sötétség!*

*Alszik a kő, alszik az éjben,
alszik az Úr a néma mélyben,
alászállt a mélység ölére,
a mélységből bukkan föl élve!*

*Főpapok és nép vénei,
semmit sem ér az a kő,
megnyílnak a sír mélyei,
ha eljön az idő!*

*Megöltétek az élet Urát,
de fénye ragyog a sírkövön át
és élni fog, élni fog ő.*

Kovács Gábor

Legyőzte halálával a halált

„Most lett a kenyér Krisztus testévé, most vált a színbor Jézus vérévé...” Sokszor hallottam, sokszor énekeltem úrfelmutatás után, és sokszor nem gondoltam rá eléggé, mit jelentenek ezek a szavak. Pedig egész életünk legnagyobb eseménye, amikor Krisztus testét és vérét, az Eucharisziát minden szentmisén mint húsvétot ünnepeljük.

Ilyenkor, húsvétkor megdobbantja szívünket, megérinti bensőnk az ünnep jelentősége. Nem a csokinyuszi vagy az élő nyuszi, a pirostojás vagy a csillogó sztaniolba csomagolt csibe a lényeg, hanem az értünk megtört Kenyér. Az ünnepi családi asztal körüli összetartozás már inkább megsejtet valamit a húsvét lényegéből. Jó dolog az együtt ünneplés! De ennél szavakba nem foglalhatóan csodálatosabb, hogy Jézus minden szentmisén - ahogy az utolsó vacsorán az apostolokat - asztalához hív és megvendégel minket. A szentmisén a pap szavára átváltozik az emberi munka és verejték gyümölcse, a kenyér és a bor, a keresztfeszített Krisztus testévé és vérévé. Az utolsó vacsora cselekménye az egyházban, a hívek közösségében folytatódik a világ végéig. Minden szentáldozásnál Jézus asztalvendégei vagyunk. Őt magát vehetjük magunkhoz. A szentmise ünnepi lakoma, mely elővételezi az örök boldogságra való meghívásunkat. Így érthetjük meg igazán Jézus asztalközösségének húsvéti ajándékát: *„aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, annak örök élete van, és én föltámasztom az utolsó napon.”* (Jn 6,54)

Köszönjük, Urunk, az irántunk való szeretetből és hűségéből megívott harcodat. Köszönjük, hogy kereszthaláloddal legyőzted a halált, és így Veled, szent testeddel és véreddel táplálkozva mi is győzhetünk és testvéreinkkel együtt majdan vég nélküli húsvéti ünnepet ülhettünk.

Kegelevich Lászlóné

Hit, remény, szeretet

E három fontos erényről tartott triduumot Nemeshegyi Péter jezsuita atya Újlakon március 15-16-17-én az esti szentmiséken.

A II. Vatikáni Zsinat tanítása szerint a hit abból áll, hogy az ember szabadon rábízza egész létét a szerető Istenre. Bizalomaktus. Ótöle jövünk, felé megyünk, belé gyökeredzünk. A hit megszületéséhez szükséges az isteni önkinyilatkozás, a megalapozottság, a Szentlélek megvilágosító kegyelme és az ember szabad akaratú igénje. Ez nem egyszeri döntés, minden nap ki kell mondanom az engem szerető Isten hívására. Nemcsak személyes a hit, a „mi” hitünk is, a keresztények közös hite.

Szent Pál apostol az első korintusi levélben gyönyörűen ír a szeretetről. A szeretet fontosságáról szól: *„Ha szeretet nincs bennem, mit sem érek”* (1Kor 13,2). A szeretet az út Isten felé, és út nélkül nem lehet jámi. A II. Vatikáni Zsinat egyik dokumentuma így tanít: A szeretet és annak alkotása örökre megmarad. Jézus azért jött el közénk, tanított, szenvedett, halt meg és támadt fel, hogy bennünk megszülessen az igazi szeretet. Jézus elmondta nekünk, hogy az Atya szeret minket. Megmutatta az embernek, hogyan kell Isten képmásaként élni. Parancsba adta a szeretetet és elküldte nekünk a Szentlelket. Nézz Jézusra (az evangéliumban, Úrfelmutatáskor), és amit ott látsz, az a szeretet!

folytatás a 2. oldalon →

A Föltámadottal való találkozás formálja mindannyiunk szívét!

Kegyelemteljes, áldott húsvéti ünnepeket kíván

2002. Húsvétján az Újlaki Plébánia nevében János atya

⇒ folytatás az 1. oldalról

Az emberenként változó és időlegesen kis reményeink mellett van egy közös nagy reményünk, amit a szentmisében így fogalmazunk meg: „reménykedve várjuk a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak dicsőséges eljöttét.” Reménykedve várjuk Őt, aki nagyon szeret minket: „Szeretett engem és önmagát adta értem” (Gal 3,20). Reményünkéből következik, hogy földi életünkéből, bármilyen tökéletes is az, semmi kárba nem vész. Isten csodálatos matematikája, hogy ha van egy mínusz jel az életünkben, húz rá egy vonalat és plusz lesz. Ne várjunk ebben a világban tökéletes boldogságot, az ember a végtelenre van beprogramozva. Ne tapadjunk az evilági dolgokhoz, hiszen azt sem tudjuk, megéljük-e a holnapot. A Te Deum zárószórainak e fordításával fejezhetjük ki jól reményünket: „Te vagy, Uram, én reményem, nem fogok szégyent émi, elpusztulni örökké!”

A 79 éves atya lenyűgöző szellemi frissességgel, személyes élményeivel átszöve tartotta meg a lelkigyakorlatot. Nemcsak teológiai tudásával, hanem irodalmi-zenei műveltségét is felhasználva világította meg számunkra a három isteni erényt. A harmadik este a lelkigyakorlat befejeztével a Japánban töltött több mint harminc év missziós tevékenységéről, ottani élményeiről tartott rövid beszámolót sokunk örömeire.

H. Z. E.

Ruszthi Jenőné Dr. Simalcsik Nóra

Újlaki arcok

Harminckét éve élünk Újlakon. Előző hazánk a XI. kerület volt, ott nőttünk fel a Villányi úti ciszterci plébánián. Férjemmel 14 éves korunk óta ismerjük egymást. Mindketten mélyen vallásos családból származunk, melyben a legnehezebb időkben is első helyen szerepelt hitünk megvallása. Férjem rendszeresen ministrált még egyetemista korában is, én a titokban működő kórus tagja, valamint az illegális hittanórák résztvevője voltam. Férjem az ELTE fizikus szakára járt, tanulmányai befejeztekor

házasodtunk össze és költöztünk Újlakra.

Amikor egy év múlva megszületett első gyermekünk, Nóra, hatodéves orvos-tanhallgató voltam. Diplomám megszerzése után kórházi orvos lettem, azóta is ugyanazon a helyen, belgyógyásként dolgozom. Három évvel később megszületett Csaba, majd további hat év múlva Zsolt fiunk. Újlakon keresztelték gyerekeinket; Nórika még Tibor atyánál volt elsőáldozó, alig hat évesen. Gyuri atya idejöttével azonnal bekapcsolódtunk a gyerekeknek és szüleiknek szervezett csoportokba. Még a régi rendszerben került a két nagyobb gyerek egyházi gimnáziumba. Nóra a Patrona Hungariae-ban érettségizett, majd pénzügyi főiskolát végzett. 1992-ben ment férjhez, itt Újlakon esküdtek. Három kisfiuk van. Csaba a piaristáknál érettségizett, majd a Kandó főiskolát végezte el. Esküvője 1997-ben szintén Újlakon volt; egyéves kislánya az első lányunkánk. Zsolt ugyancsak a piaristákhoz járt, jelenleg ötödéves joghallgató a Pázmányon. Vejük és menyünk is hála Istennek hasonló családból jött, gyermekünként szeretjük őket.

A sors úgy hozta, hogy férjem 20 éve külföldön dolgozik. Bár hétvégén rendszerint hazalátogat, a három gyerek nevelése mégiscsak rám maradt. Ez hivatásom gyakorlása mellett nem volt könnyű feladat, de az isteni gondviselést mindig éreztem.

Jenő több cikluson keresztül működött közre az egyházközségi képviselőtestületben, külföldi munkája miatt azonban nem tudta ezt a tevékenységet tovább folytatni. A rend magyarországi újjáalakulásától kezdve tagja a Jeruzsálemi Szent Sír lovagrendnek; a rend által szervezett lelkigyakorlatok énrám is nagy hatással voltak.

Az utóbbi 2-3 évben ismét lehetővé vált, hogy mint fiatal koromban, a napot szentmisével kezdjem. Így könnyebb elviselni az utóbbi időben rosszabbra fordult munkahelyi körülményeket, melyekhez egyre több türelemre és alázatra van szükség. Most már, a nyugdíjhoz közeledve, arra készülök, hogy - ha a Jóisten engedi - napjaimat főként az unokákkal való foglalkozás fogja kitölteni.

Ministránsvezető-képző hétvége Bajóton

2002. március 8-án délután indultunk el Újlakról ketten, hogy részt vegyünk azoknak a fiataloknak a továbbképzésén, akik vezető szerepet vállalnak egyházmegyénk ministránsainak nevelésében. A társaságban a kiskamaszoktól kezdve egészen a harminc felé közeledőig minden korosztály képviselte magát, szép számmal voltak lányok is. A fiatalabbak eleinte értetlenül tekintettek az öregebbekre – kivált, ha azok nem a szervezők között voltak –, azonban ez a „generációs szakadék” feltöltődött, és a csoportbeszélgetéseken valóban összekovácsolódott csapatok születtek, amire a későbbiekben szükség is volt. A szervezők – esztergomi kispapok – igyekeztek gondoskodni róla, hogy senki ne unatkozzék. A napi programban a közös imádságok, étkezések, előadások, kiscsoportos beszélgetések, játékok kiegyensúlyozott arányban szerepeltek. A megbeszéléseken hallhattunk ötleteket, hol mit próbálnak tenni a ministránsok létszámának csökkenése ellen. Örömeinkre sokan mások is hiányolták a zsolozsma egyes imaóráit, amelyek ideális közösségi imádságok, így bizonyos, hogy a következő alkalommal ezek sem maradnak el.

Péntek este, megérkezésünk után a helyi plébániai szentmisén vehettünk részt, így többen arra számítottak, hogy ez szombat este is így lesz, ehelyett azonban házigazdáink igazi meglepetéssel készültek. Késő estig tartottak a foglalkozások, majd vacsora után – a lefekvésre való buzdítás helyett – köztölték: éjszakai túra következik Pélyföldszentkeresztre, ahol a kegyhelynél hajnali szentmisén veszünk részt. A gyalogtúra során hasznosak voltak az immár összeszokott csoportok, hi-

szen csak így lehetett biztosítani, hogy senki ne vesszen el – mindenki figyelt valakire. Célunk előtt sajnos bekövetkezett a gyakori baleset: kettészakadt a társaság, a hátsó fele persze más útra tért, mint az eleje, de a sötétség segítségünkre sietett: kísérőink reflektoraikkal – valamint mobiltelefonjaikkal – biztosítani tudták az egyesülést, s így a vigíliás szentmisén újra együtt lehettünk. A csúcspont után, elég kimerülten, már csak a hazatérés volt hátra, ami egy óras erőltetett menetet jelentett a főúton. Vasámap a késői felkelés után már csak egy csoportbeszélgetés és némi játék fért a programba, gyorsan eljött az óra, amely a búcsúzást jelentette. Talán szomorú, hogy szomszédos plébániák ministránsaival csak itt találkoztunk – de itt legalább igen. A továbbiakban reményeink szerint élő és gyümölcsöző kapcsolatot építhetünk ki velük, közös programokat szervezhetünk.

Ezenkívül több tanulságos gyakorlati következtetést is le tudtunk vonni: megfelelő alkalmakkor igenis építő lehet a valódi virrasztás, és erre minden korosztály kapható és képes. Ez nemcsak lelkigyakorlatok szervezésénél megfontolandó, hanem akár a húsvéti vigília időpontjának megválasztásánál is; gondoljunk arra, milyen sokan el tudnak jönni karácsonykor az éjféle misére. Az „öregék” nem tagadhatták meg korukat: kicsit „felülről” is szemlélték a többieket, és biztatónak találták, hogy a fiatalok között ilyen szép számmal akadnak, akik Isten szolgálatát fontosnak tartják, és igyekeznek az ehhez szükséges lelki hátteret is munkálni, mind magukban, mind társaikban.

dr. Molnár Gábor – Szabó András

Családi események

Megszületett: február 19-én Lengyel András és Murányi Klára második gyermeke, Lengyel Domonkos Endre; március 15-én Kalotai László és Körtvélyesi Anna második gyermeke, Dávid.

A keresztség szentségében részesült: március 9-én Cseh Viola és Cseh Barnabás, 10-én Csáky Kinga.

Halottaink: Pájer Margit (51), Bernáth Jolán (94), dr. Takács Pál (82), Rostás Ákosné (68), Szabó Antal (72), Váczi Vilmos (89), Udvardy Frigyesné, Udvardy László testvérünk édesanyja március 16-án 90 éves korában elhunyt.

I.N.R.I.

Ján 19,22

*Elvesztettem. Megöltem. Lehet.
De csupán felfogás dolga ez.
Ti népe vagytok, közöttünk két világ,
Én csak kértem, ti hittétek Isten Fiát!*

*Ti élve árultátok el Őt!
Én a holtában védtem e főt!
Négy betűt írtam, ez a fegyverem.
Mégváltoztatni, nem engedem!
Míg élt, túl gyenge voltam. Lehet.
De csupán felfogás dolga ez.*

*Ha világ dől, poklok, örület, viszály –
Így írtam. Így marad. Örökre Király!*

Pusztas Sándor

Mikor van húsvét?

Egyházi évünk legjelentősebb ünnepei a húsvét, a pünkösd és a karácsony. Érdekes, hogy keresztény elődeink a húsvétot és hozzá kapcsolódóan a pünkösdöt már a legkorábbi időkben, míg Jézus születését csak évszázadokkal később kezdték megünnepelni. Az utóbbi ünnepet bibliai támpont nélkül már kezdettől fogva meghatározott naphoz, december 25-éhez kötötték, és ennek egységes ünneplését csak a Gergely-naptár XVI. századi bevezetése - vagy ha úgy tetszik: éppenséggel a nem-bevezetése - zavarta meg. Húsvét azonban eleve minden évben máskor van, és más-más lehet az ünnep dátuma keleten és nyugaton.

Keresztény ünnepünk előzménye a zsidók kivonulás-ünnepe, a *pészah*, mely az első hónap, Niszán tizenegyedik napján napszállta után kezdődött, majd a kovásztalan kenyerek hétnapos ünnepével folytatódott. Ezt a 14. napot a készület napjának nevezték. Mivel a zsidó év a tavaszi napéjegyenlőség körüli újholddal kezdődött, a 14-15. nap az első holdtöltőre esett.

Az evangéliumok egybehangzóan pénteki napra teszik Jézus kereszthalálát, és a „hét első napjára” (zsidó felfogás szerint), vagyis vasárnapra a feltámadást. Hogy ezek a napok a naptár mely napjaira estek, abban már eltérés mutatkozik: a szinoptikusok szerint Jézus és tanítványai csütörtökön este fogyasztják el a húsvéti bárányt, ez a nap lenne tehát Niszán 14., János szerint viszont a készület napján feszítik keresztre Jézust, eszerint pénteken volt Niszán 14. (Az eltérés magyarázatára tett próbálkozásokra itt nem térünk ki.)

Az első keresztények a zsidókkal egy napon ünnepelték új tartalmat nyert húsvétjukat, és ez a szokás Kis-Ázsiában tartósan megmaradt. Rómában, Alexandriában és egyebütt azonban az a felfogás vált uralkodóvá, hogy a feltámadást az „Úr napján” (*dies dominica*) ünnepeljék, tehát a Niszán 14-ét követő vasárnapon. Az eltérésben az ünnep tartalmának különböző hangsúlyozása is szerepet játszott: keleten a kereszthalált, nyugaton a feltámadást állították a középpontba.

Az eltérést Viktor pápa hatalmi szóval kísérelte meg megszüntetni a II. század végén, ki-robantva ezzel az ún. húsvéti vitát. Szent Iréneusz, Lugdunum (Lyon) kisázsiai származású püspöke a pápával egyetértésben maga is a vasárnapi ünneplés híve volt, az elődökre hivatkozva rábírta azonban a pápát a különbözőség elfogadására, elhárítva ezzel a kisázsiaiak kiközösítésének veszélyét.

A kettős gyakorlatot végül a 325. évi niceai I. egyetemes zsinat szüntette meg, amely előírta az egységes vasárnapi ünneplést, és Alexandria püspökét bízta meg az ünnep napjának kihirdetésével. Ez a nap a tavaszi napéjegyenlőséget követő első holdtölte utáni vasárnap, mely legkorábban március 22-ére, legkésőbb április 25-ére esik. Ezzel hosszú-hosszú időre, egészen a Gergely-naptár - sajnos csak részleges - bevezetéséig egységessé vált a húsvét dátuma az egész keresztény világban.

1582 októbere óta azonban a csillagászatilag pontosabb nyugati naptár a hagyományörző keleti előtt jár. A különbség először 10 napot tett ki, amely azóta 13-ra növekedett, a húsvét-számítás kiindulópontjául szolgáló március 21. tehát csaknem két héttel előbb érkezik el a katolikus világban, mint az ortodoxoknál. Tovább növelheti az eltérést, hogy nyugaton már március 21-ére is eshet az első holdtölte, a keletiek azonban hasonló esetekben csak a következő holdtölte utáni vasárnap ünneplik a húsvétot.

Évtizedünkben a húsvét dátumai a következők a világszerte elterjedt gregorián-naptár szerint:

év	húsvét általában	húsvét a julián-naptárt követő egyházakban
2001	ápr. 15.	ápr. 15.
2002	márc. 31.	máj. 5.
2003	ápr. 20.	ápr. 27.
2004	ápr. 11.	ápr. 11.
2005	márc. 27.	máj. 1.
2006	ápr. 16.	ápr. 23.
2007	ápr. 8.	ápr. 8.
2008	márc. 23.	ápr. 27.
2009	ápr. 12.	ápr. 19.
2010	ápr. 4.	ápr. 4.

Irodalom: Magyar Katolikus Lexikon 6. kötet (*húsvét, húsvéti vita, és húsvétszámítás* címszavak) - Hahn István: Naptári rendszerek és időszámítás, Gondolat Kiadó 1983 - Orosz Atanáz: Egységes húsvéti naptár? In: Görög Katolikus Szemle kalendáriuma 2001, Nyíregyháza 2000 - Dr. Szentpétery Imre: Oklevéltani naptár, Akadémiai Kiadó 1974.

Szorgoszkay József

A jó győzőn bennünk

Ragyogó tavaszi napsütésben gyülekezett március 17-én a hagyományos kecskehegyi keresztúthoz harmincegyméhány felnőtt és még több kisebb-nagyobb gyerek. Sokan viseltek még mindig kokárdát a nemzeti ünnep után. A gyermekek, aki az esemény főszereplői voltak, nagy lelkesedéssel osztották ki egymást közt a stáció képeit. A népes csapatot Kemenes Gábor atya vezette.

A gyönyörű útvonal ötödik stációjánál földilézhattuk Cirenei Simon bűnös alakját, aki tulajdonképpen egyáltalán nem akart segíteni, csak parancsra vette át Jézus keresztyét. De éppen ettől változott meg az élete. „Lassan megértett valamit. A szeretet új emberré tud formálni. Mindegy, hogy kinek teszek jót”, magyarázta Gábor atya, és kérte Jézust, hogy meglássuk Őt mindenki-ben. A 10. állomásnál – ahol Jézust megfosztják ruhájától – sokaknak könny szökött a szemébe. Talán még az egész apró kis-

gyermekek is átérezték a pillanat súlyát. És ez az érzés természetesen még erősebbé vált a 11. állomásnál, ahol „Édes Jézus drága testét/ Véres fára fölszegezték.” Fölértünk a hegy csúcsára, a 12. stációhoz, ahol az óriási keresztfa tövét virágok borították. A táj fájdalmasan szép volt, ahogy lennie kellett. A nap már nyugovóra indult, s szívünk összeszorult. „Mégváltásunk már betelve:/ Jézus lelkét kilehelte./ Újra élek kegyelméből!/ Ki szakaszt el szerelmétől?” – énekeltük meghatva. A 13. állomásnál az atya arra kérte Istent, hogy ha kell, adjon erőt elviselni gyermekünk szenvedéseit, halálát. A 14. stációnál az örök életért könyörög-tünk, azért, hogy tudjuk, van folytatás, hogy lássuk, minden élet-nek van értelme. Az utolsó állomáson megköszöntük, hogy találkoztunk a Megváltóval, hogy örök életet szerzett, s kértük, hogy ne a rossz győzőn bennünk, hanem mindig a jó.

K. J. E.

Fény a ködben

Nem újság a hívőknek az a meghívás, amit hónapok óta olvashatunk a katolikus egyház plakátján: „Jót tenni jó.” Csendes és szívből jövő vágyunkat fejezi ki, s egyben mély igazságot rejt. Olyannyira, hogy szinte különös, miért kell ezt leírni. Hiszen magától értetődik.

Mégis, sokaknak újságot jelenthet a megálapítás. Sajnos vannak, akik nem szeretnek jót tenni sem maguknak, sem másoknak. Hiába szeretnénk becsukni a fülünket és behunyni a szemünket, hogy ne halljuk, ne lássuk gyűlölködésüket. Politika ez, legyintenek mások, várjuk meg, hogy vége legyen a választásoknak. De sajnos, ez nem csak politika. A „rosszat tenni jó” hamis életérzése történelmünk szomorú évtizedei alatt úgy belefészkelte magát a szívekbe, annyi kárt tett a lelkekben, amennyit nem okoztak a háborúk pusztításai sem. A megtévesztettek ezrei mára már nem tudják megkülönböztetni a jót a rossztól.

De ki magyarázhatná meg egy süketnek, mi szebb: a cinege éneke vagy a varjú káromgása? Ki döbbenhetne rá valakit, akinek a szíve megkérgesedett, hogy jó hitben élni és bibliát olvasni? Mintha a katolikus egyház előre megsejtette volna, mi vár ránk a böjti és húsvéti időszakban. Jót tenni hív a felirat, hinni a jóban. Kenyeret nyújtani azok felé, akik elfogadják. Éppen most, Húsvét idején döbbenhetnénk rá sokan, mennyire szükségünk lenne a megszentelt kenyérré és a hitre. Arra a hitre, amelyet a szó valaha eredetileg jelentett. Mert mára már ezt a szót is igyekeztek lejártni. Hinni lehet bármit bárkinek. A gonosz mindent behálóz és benyálaz, mindenhez igyekszik hozzádörgölni, hogy a legszentebb fogalmak is bemocskolódjának. Vannak, akik hisznek az irigységben, az erkölcstelenségben, az önzésben, a hazugságban, a szabadoságban, vagy éppen a hitetlenségben, de legalábbis valamely mosóporban vagy önjelölt csillagjósban. Hiszik, hogy ezek segítenek nekik, s a „segítség” nem fordul ellenük. És nevetnek azokon, akik a sérelmekért, rágalmakért nem vágnak vissza, mert abban is hisznek, hogy csak a gyenge és az ostoba nem vág vissza.

Szeretnénk nem látni, hogy szeretnek rosszat tenni. És ahogy mi is érezzük, mikor hol vétkezünk, úgy érzik ők is, akik báránypörbe bújva fenekednek. Érzik, de nem akarják érteni. Úgy tűnik, szerintük az a legjobb, ha minél rosszabb. A Húsvét nekik csak egy darab sonka, tojás, kölni és vásárlás.

A fény csak lassan oszlatja föl a ködöt. Még sokan tévelyegnek, mert nem látnak jól, esetleg sötétítő szemüveget is föltesznek, vagy eltakarják a szemüket. De ahhoz, hogy előre jussunk, fény kell és tisztánlátó szem. Meg szív, a tisztánlátáshoz. Még homályosan látunk, de valami talán elkezdődött.

Jobbágy Éva

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

Az áprilisi számot szerkesztették:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné,
dr. Koncsoné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárkány Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felölős kiadó: Mester János

Áprilisi naptár

1. H. Húsvéthétfő, tanácsolt ünnep, vasámapi miserend
7. V. Húsvét 2. vasámapija, Fehérvásámap, az Isteni irgalmasság vasámapija
8. H. Gyümölcsoltó Boldogasszony
11. Cs. Képviselőtestületi gyűlés este ½ 8-kor
14. V. Húsvét 3. vasámapija
21. V. Húsvét 4. vasámapija, Jó Pásztor vasámapi
23. K. Szent Adalbert
24. Sze. Szent György
25. Cs. Szent Márk evangélista
28. V. Húsvét 5. vasámapija
29. H. Sziénai Szent Katalin

Isten irgalmasságának vasámapija

A világ sok gonoszságát látva Isten irgalmassága ad reményt üdvösségünkre. Ezért a XXI. sz. kezdetén, 2001-ben II. János Pál pápa – Faustina nővér szentté avatásával egyidőben – elrendelte a világegyház számára Húsvét 2. vasámapijára az isteni irgalmasság ünnepét.

Egyházi kórusok hangversenye

Kodály Zoltán tiszteletére – III. Musica Sacra Civitatis címmel – tartottak hangversenyt a II. kerületi egyházi kórusok március 14-én a Millenáris Teátrumban. Az önkormányzat által idén harmadik alkalommal megrendezett eseményt óriási érdeklődés kísérte, úgy hogy a nézők jelentős része kívül rekedt. Végül a nem mindig türelmesen várakozóknak a tíz kórus a benti szereplés után az épület előtt megismételte a műsort. Templomunkat a Cantilena kamarakórus képviselte két Mária-énekekkel. *R. J. E.*

Tavaszi zsongás

Nagy a zsongás az idei tavaszban. Nem győzöm kapkodni a fejemet.

Egyrészt a természet csodálatos sokszínűsége miatt - hiszen olyan sokféle virág nyílik, szebbnél szebb színekben pompázva csábítják az embert! A madarak vidám énekétől, zeneművészeket megszágyonító trilláitól pedig kedvem volna táncra perdülni.

Másrészt ugyanilyen változatos a sokféle ígérlet, mely a választási kampány során elhangzik. Mindezeket végighallgatva kell majd a megfelelő döntést meghoznunk.

Hízen egyáltalán nem mindegy, hogyan alakul az ekövetkezendő négy év.

Én a követezőképpen gondolkodom:

Magyarként természetesen azokra kell voksoinom, akik a magyar nemzeti érzést erősítik, akik a hazafiságot fontosnak tartják, akik kultúránk hagyományait nem elfelejtieni akarják, hanem azokra építenek.

Keresztényként azokra kell szavaznom, akik az élet értékét megbecsülik, akik erkölcsös és pozitív értékekre épülő társadalmat kívánnak építeni, akik az egyházat nem fölösleges koloncoknak tartják, hanem együtt akarnak működni vele.

Nagyon úgy fest, hogy ez a két követelményrendszer egybeesik. Ez megkönnyíti a döntéskötést - és remélem, a títeket is. Nem tudom, mi lesz a választások eredménye, de: bizom Istenben; tudom, hogy a Szűzanya oltalmaz minket; és hiszem, hogy győzni fogunk.

Hírek, hirdetések

Jülling Erika

♦ Ismét gyalogtúrára hívjuk az újlakiakat április 13-ára, szombatra. Találkozás reggel ¼ 9-kor a templom előtt, érkezés a késő délutáni órákban, a megteendő táv kb. 12 km. Gyertek! *Horvay Mária és Szaszovszky József*

♦ Regnumi szervezésű magyar néptánc-ház lesz ismét a Szent István hittanteremben 14 év fölöttieknek április 14-én, vasámapi este 18 és 22 óra között.

♦ Képviselőtestületünk tagja, dr. Lőke János és Cseh Éva április 20-án, szombaton 11 órakor tartja esküvőjét templomunkban.

♦ A Hídverő egyházmegyei hírtévéi híreiből:

⇒ A hagyományos márianosztrai ifúsági zarándoklatra idén május 3-tól 5-ig kerül sor. Jelentkezés a KIM irodában. (1053 Bp. Veres Pálné u. 10., ☎: 484-0734, e-mail: kim@katolikus.net)

⇒ A tavaszi nagymarosi ifúsági találkozó május 25-én lesz, témája: a döntés.

♦ Előre jelezzük, hogy június 1-jére, szombatra buszos zarándoklatot tervezünk Sümegre (Tihany, Székesfehérvár). Részletes tájékoztató a templomi hirdetésekben.

♦ A kiscelli kálvárián március 22-én este esperesi kerületünk, 23-án délután pedig plébániánk tartott keresztutat. Az újlakiak keresztútján kereken 30-an vettünk részt, felerész 25 év alatti fiatalok, felerész 45 év fölöttiek...

♦ Elcserélném vagy eladnám a II. ker. Lajos utca 11-15. II. emeleti 58 nm-es össz-komfortos 2 szoba + étkezős lakásomat. Keresek csendes 40-50 nm-es, téglalapú építésű, saját fűtésű lakást Budán vagy környékén. ☎: 33-50-389, reggel és este.